„ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 196 Marți 18 Iulie 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAȚI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 800, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000, Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 220-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Înscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA

DECENȚĂ

Ultimele dispoziții luate de Comandamentul militar al Capitalei, privitoare la adăposturi, satisfac pe de o parte doleanțele cetățenilor și tind să pună capăt, pe de altă parte, unor serii de abuzuri, de nedreptăți și de acte de indisciplină asupra cărora ziarul nostru a atras de repetate ori atențiunea.

Chestiunea biletelor de intrare în unele adăposturi particulare, bilete plătite chiar foarte scump, era pe cale să transforme o datorie de omenie într'o intolerabilă speculație. Dispozițiile Comandamentului militar și aplicarea sancțiunilor contra recalcitranților va pune desigur capăt acestei îndrăznețe tendințe a unora.

Ziarele au anunțat ieri darea în judecata Curții Marțiale a unor copropietari cari cereau 2500—3000 lei de persoană pentru dreptul la intrare în adăpost în timpul bombardamentelor. Prețul de 3000 nu este cel mai mic. Sunt unele blocuri unde prețul era de 5000 lei de persoană, pretextându-se acoperirea cheltuielilor de amenajamente în adăpost. Această rușine a trebuit să înceteze și intervenția Comandamentului militar a fost salutată cu deplină satisfacție de toți cetățenii. Rămâne de văzut dacă nu este acum cazul de a se cere restituirea banilor celor cari au plătit, după o serioasă verificare a cheltuelilor făcute sau pretinse ca făcute cu amenajarea adăposturilor, deși dispoziții anterioare obligau pe proprietarii de imobile să aibă adăposturi.

O altă bună măsură este aceea privitoare la menținerea ordinei, a disciplinei și a decenței în adăposturile publice și particulare. Și în această chestiune am atras atențiunea publicului că este în propriul lui interes să fie disciplinat în adăpost, să respecte instrucțiunile ce i se dau, să nu confunde adăpostul cu un local de conversație sau de distracție. Cu regret constatăm că sunt încă unii cari nu înțeleg această îndatorire elementară și continuă a tulbura disciplina și liniștea necesare în momente atât de serioase ca cele ale unui atac aerian.

Și cu atât mai regretabil este faptul că neastâmpărul și atitudinea necorespunzătoare situației și locului, îl manifestă mai ales unii tineri cu prea multă mâncărime de limbă și cu prea puțină seriozitate. Nu se fac conversații zgomotoase în adăposturi, nu se manifestă exuberanțe în timpul unui atac aerian, nu se fluieră și nu se cântă — cum fac unii în adăposturi. Tinerețea nu implică lipsă de conștiință și nu exclude obligația de a se supune disciplinei. Dimpotrivă. Insușirile muzicale, de multe ori închipuite, nu se produc în adăposturi, în timp ce lumea este îngrijorată, în timp ce afară răsună zguduitor altă muzică, în timp ce nu departe de adăpost, alții poate mor. Dacă sunt unii în sufletul cărora gravitatea momentelor prin care trecem, necazurile și suferințele altora n'au nici un ecou, ei sunt totuși datori, cel puțin atunci când sunt în public, să păstreze o atitudine decentă. Deaceea repetăm: sunt foarte bine venite prescripțiile severe date de Comandamentul militar al Capitalei și împuternicirea șefilor de adăpost de a menține ordinea, disciplina și decența cu aplicarea de sancțiuni față de recalcitranți. In imensa lor majoritate, cetățenii Capitalei au dovedit și dovedesc zilnic cât de pătrunși sunt de seriozitatea vremurilor prin care trecem și de imperativul disciplinei în toate împrejurările. Dacă sunt unele excepții ce trebue singure să înțeleagă că nu au dreptul să tulbure ordinea generală și dacă sunt și recalcitranți, aceștia trebue făcuți să înțeleagă ceea ce nu vor să înțeleagă singuri și nesiliți.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A SPANIEI

Madrid, 16 (Rador). — Luni, în ajunul aniversării redresării naționale, Consiliul Național al Falangei va ține în cursul serii o ședință festivă. Cu acest prilej, generalul Franco va rosti o cuvântare.

Marți este zi de sărbătoare națională și în toată Spania vor avea loc mari manifestații. La Madrid, vor defila prin fața generalului Franco 200.000 de membri ai sindicatelor naționale.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 16 IULIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei nici un eveniment deosebit de semnalat.

INSEMNĂRI CULTURALE

TÂLCURILE UNEI CATASTROFE NAȚIONALE

de CONSTANTIN KIRIȚESCU

Au trecut ani, și emoția nu s'a calmat. A păsit doar din faza ei afectivă în aceea de cercetare obiectivă a pricinelor.

A fost unul din episoadele cele mai surprinzătoare ale războiului. In vultoarea lui, un popor mare, respectat pentru forța lui, iubit pentru calitățile lui spirituale, strălucit focar de cultură și semănător de idei generoase, s'a prăbușit uimitor de repede, spre paguba civilizației și spre durerea lumii care îl admira.

Să nu prejudecăm asupra viitorului nesigur, ci să ne oprim la ceea ce s'a întâmplat.

Exegeții marelui capitol de istorie pe care-l trăim au atribuit dezastrul, în primele timpuri după săvârșirea lui, deficiențelor de ordin militar. Explicația n'a mulțumit, căci chiar admițând lipsă de pregătire militară la un popor de vechi și răsunătoare tradiții războinice, ea nu putea fi, la rândul ei, decât consecința altor cauze mai adânci, mai organice.

In bogata literatură prilejuită de război, s'au ivit cercetători cari au îndrăznit să adâncească aceste cauze și au făcut-o cu curaj și convingerea că slujesc un interes superior, chiar când au trebuit să procedeze cu cruzimea cu care chirurgul înfige cuțitul în rană. Am citit cu interes o astfel de carte, scrisă aspru, nesovăind a spune adevărul cu brutalitate, fără nici un ocol, cu durere în suflet, dar cu curaj.

Cauza fundamentală a dezastrului ar fi, după autor, în pierderea disciplinei morale, de care a suferit acest popor, în anii după întâiul război mondial. Cum s'a manifestat această pierdere a disciplinei morale? Citâm câteva din aceste fenomene. O oboseală excesivă, o epuizare a puterilor țării din cauza marilor sforțări și jertfe impuse de războiul trecut. O persistentă denatalitate. Slăbirea sentimentului religios. Pierderea progresivă a disciplinei sociale, a curajului și a demnității, dispariția caracterului. Pierderea gustului pentru efort, a dragostei și respectului pentru muncă, contagiunea leneviei, propagată și încurajată ca un drept. Goana crescândă după plăcerile ușoare. Năvala spre mana Statului. Intinderea alcoolismului. Dezertarea dela țară... Unele din aceste scăderi s'au ivit, din aceleași cauze, și la alte popoare, amenințând cu scăderea universală a inteligenței și a moralei; dar pe când aiurea s'au găsit oameni capabili de a opri prăbușirea, însuflețindu-și popoarele în năzuință spre un ideal, aci, demoralizarea a fost încurajată de politicieni fără conștiință și fără scrupul, exploatată și transformată într'un sistem politic bazat pe lingușirea ei, ceea ce, evident, a sporit decadența. Este spectacolul de totdeauna al demagogiilor, care înfloresc pe putreziciunile sociale, fiindcă se hrănesc din ele.

Mărturisesc că rareori am citit o carte de atâta asprime. Dar autorul ei este o personalitate de înaltă cultură, un medic care a trăit cu grad militar de general cot la cot cu soldații, zilele de durere ale înfrângerii și și-a scris paginile înmuind condeiul mai des în sânge și lacrămi, decât în cerneală. Ea e prefațată de o strălucită personalitate culturală, membru al celei mai înalte Instituții de cultură al țării sale. Prin urmare, nu e un pamflet care să țintească la un succes de scandal prin înfățișarea unor idei îndrăznețe, ci o lucrare de

(Continuare in pag. 2-a)

LUPTELE DE PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

Berlin, 16 (Rador). — **Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele defensive din sectorul central al frontului răsăritean:**

Punctul principal de atac al bolșevicilor în sectorul central al frontului răsăritean devine, tot mai vizibil, regiunea Duenaburg.

Comandamentul sovietic caută în mod vizibil să frângă acest pilon de susținere al sistemului derabile a liniei depe Duna penfel prăbușirea unei părți considerabile a linie depe Duna pentru ca astfel să poată înainta eventual în spatele aripei nordice a frontului răsăritean german. In consecință, bolșevicii au pornit Vineri, pe un front larg, venind dinspre sud-vest, sud și sud-est, la un atac concentric de străpungere în direcția Duenaburg. După lupte, în parte grele, ei au reușit să câștige câțiva kilometri, ceeace corespunde în totul intențiilor comandamentului german care știe să folosească perfect terenul plin de lacuri și de cursuri de apă, ca printr'un minimum de forțe proprii să prricinuiască un maximum de pierderi inamicului.

Cu toate că bolșevicii au înlocuit fără încetare forțele lor măcinate cu forțe proaspete, ei nu au reușit nicăeri să nimicească poziții-zăvor germane și să înainteze în direcția Duenaburg.

In special la aripa stângă a atacului lor, ei au suferit pierderi extraordinar de mari. In fața poziției unui batalion german au fost numărați într'o singură seară 1.200 bolșevici morți.

Deosebit de grele au fost și luptele dintre Duenaburg și regiunea Opoțca. Aci, bolșevicii au căutat să ia cu asalt, în mai multe locuri, liniile germane, cu care prilej formațiile lor de atac s'au desfășurat de ambele părți ale șoselei Nevel-Opoțca.

Dându-și deplin seama de importanța acestei șosele, comandamentul german concentrase însă aci numeroase arme defensive, cari au făcut coloanelor de atac bolșevice ce înaintau, o primire „călduroasă". Inainte ca tunurile de câmp să fi deschis focul lor, jerbele de foc ale obuzierelor germane răriseră atât de mult rândurile formațiilor sovietice încât grenadierii germani au putut apoi să respingă relativ ușor atacurile infanteriei sovietice.

In primul moment, prima linie germană a fost depășită de o formație blindată sovietică, dar vânătorii antitanc și trupe antitanc au luat în primire tancurile bolșevice ce pătrunseseră aci, nimicind în scurt timp pe cele mai multe dintre ele.

Din cauza amploarei luptelor de aci, operațiunile din celelalte sectoare ale frontului central nu au mai avut decât o importanță secundară.

Pe Jaciolda, la sud-vest de Baranovici, bolșevicii au căutat să ocolească dinspre sud și nord poziții-zăvor germane, dar ei au fost respinși sau siliți să se retragă prin contraatacuri. O pătrundere pe flancul nord-vestic al poziției Jasiolda, a putut fi zăvorâtă.

La nord și sud de Volcovisc, trupele germane au fost retrase cu câțiva kilometri spre vest. Orașul a fost evacuat fără luptă. Depe noile poziți au fost respinse cu pierderi sângeroase pentru inamic, toate încercările bolșevicilor de a răzbate către Bielostoc.

In regiunea Grodno, formațiile germane și-au menținut poziția cap de pod pe malul răsăritean al Niemenului, rezistând cu succes la numeroase atacuri sovietice.

Deasemenea au fost respinse cu pierderi sângeroase pentru inamic numeroase atacuri la est de Olita și la nord de Vilna.

Bătălia din regiunea Tarnopol și Luzk

Berlin, 16 (Rador). — **Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele defensive din regiunea Tarnopol și Luzk:**

In timp ce, în sectorul central al frontului răsăritean, mișcările de desprindere germane continuă să se desfășoare conform ordinelor, cu toate că bolșevicii presează de aproape, diviziile germane luptând la sud de această mare zonă, cu toată presiunea extrem de puternică a formațiilor de atac sovietice, continuă să-și mențină pozițiile lor ca și până acum.

Sovieticii au adus Sâmbătă în special la nord-vest de Tarnopol și la vest de Luzk numeroase divizii proaspete de infanterie și tancuri pe cari le-au aruncat în luptă.

Germanii au obținut cu acest prilej încăodată un deplin succes defensiv. Sub focul concentric al armelor lor grele și ușoare, printre cari numeroase noui baterii de aruncătoare de grenade, bătălia a slăbit în mod trecător către seară.

După știri parțiale, au fost imobilizate la Tarnopol 12 tancuri sovietice și la Luzk alte 20. Neinsemnate pătrunderi locale au fost înlăturate de germani prin contraatacuri. Sovieticii au suferit din nou mari pierderi sângeroase.

Succesul defensiv german în această zonă de luptă este cu atât mai remarcabil cu cât tocmai aci bolșevicii au acționat folosind mari cantități de material și sprijinindu-și atacurile prin numeroase escadrile de avioane de bătălie.

Acestei superiorități numerice, comandantul german i-a făcut față cu succes prin tirul eficace al armelor germane.

ACTIVITATEA AVIAȚIEI GERMANE IN RĂSĂRIT

Berlin, 16 (Rador). — **In cursul neîncetatelor lor ieșiri, avioanele de bătălie germane au putut pricinui mari pierderi, în cursul zilei de 14 Iulie, formațiilor de șoc sovietice.**

După știrile primite până Sâmbătă noaptea, aviația și artileria antitanc au scos din luptă 28 de tancuri inamice. Pe lângă aceasta au mai fost nimicite 32 tunuri inamice și mai multe sute de vehicule motorizate sau înhămate.

Pe lângă aceasta, formații de avioane de bătălie germane au stânjenit aprovizionarea sovietică în sectorul central al frontului răsăritean prin nimicirea unor poduri importante.

Un succes deosebit a avut un atac masiv dat de avioane de bătălie germane și de avioane de luptă finlandeze pe frontul Careliei, împotriva traficului de transbordare sovietic din regiunea Aeyraepaere.

Și în noaptea de 14 spre 15 Iulie, s'a continuat, cu bune rezultate, bombardarea acestui important obiectiv.

PIERDERILE AVIAȚIEI SOVIETICE

Berlin, 16 (Rador). — **Pierderile de avioane ale sovieticilor, după știri complete, s'au ridicat în ziua de 14 Iulie la 104.**

La acest succes a contribuit într'o largă măsură artileria antiaeriană. Prin acțiunea tunurilor antiaeriene cu patru țevi și a altor arme aeriene dintre cele mai moderne, au fost nimicite 41 avioane sovietice.

Vedete rapide sovietice au încercat să atace un convoi german în fața co astei norvegiene

Berlin, 16 (Rador). — **Șase vedete rapide sovietice au încercat Sâmbătă, în fața coastei norvegiene la ieșirea din fiordul Varangen să atace un convoi german.**

Prin tirul vaselor de siguranță germane au fost scufundate două vase inamice. O parte din echipagiul unuia din vase a fost făcut prizonier.

Vasele germane nu au suferit avarii și nici echipagiile nu au avut pierderi. Convoiul și-a putut continua nestingherit călătoria.

EVOLUȚIA RELAȚIILOR DINTRE ANGLO-AMERICANI ȘI GENERALUL DE GAULLE

de GABRIEL ȚEPELEA

Debarcarea anglo-americană pe continent a deschis o nouă fază în relațiile dintre cele două puteri și comitetul dela Alger.

„Comitetul de eliberare", constituit în „guvern provizoriu" încă înainte de 6 Iunie, a hotărît prin mandatarul său, generalul de Gaulle, să tragă toate avantagiile politice din noua actualizare a problemei franceze.

Intr'adevăr, relațiile dintre anglo-americani și comitet prezentau un aspect ciudat. Recunoscut drept guvern provizoriu al republicii de către Rusia Sovietică, Spania, Italia lui Badoglio, guvernele micilor puteri refugiate la Londra, comitetul dela Alger nu se bucura de recunoașterea tocmai a acelora cu cari stătea alături în luptă: anglo-americanii.

In discursul pronunțat în seara invaziei, la postul de radio Londra, generalul de Gaulle vorbea în numele „guvernului provizoriu", iar comunicatele oficiale anglo-americane nu aminteau decât de „comitetul de eliberare". Odată cu invazia se poate spune deci că a început și faza hotărîtoare a luptei comitetului dela Alger pentru recunoașterea sa oficială de către Aliați.

Rezervele anglo-americanilor față de generalul de Gaulle păreau a fi determinate de caracterul puțin maleabil al lui de Gaulle și îndepărtarea lui Giraud, a cărei orientare spre o democrație națională era mai apreciată de americani; de influența Sovietică în Africa de Nord; de denunțarea acordului Clarck-Darlan, încheiat în Noembrie 1942.

Ziarul „Times", comentând politica generalului de Gaulle, scria nu de mult: „Bazele sistemului generalului de Gaulle sunt clare; acestea nu sunt nici parlamentarismul, nici legalitatea, ci jacobinismul". Tot o rezervă cu caracter democratic făcea și „New-York Times" precizând: „Generalul de Gaulle nu ar trebui să pretindă identificarea cu poporul francez, atâta timp cât acesta nu are posibilitatea să arate prin alegeri, pe cine dorește".

Șederea generalului de Gaulle la Londra în perioada 6-15 Iunie n'a adus o clarificare definitivă în raporturile dintre comitet și aliați; dimpotrivă, se părea că tensiunea a crescut. Generalul de Gaulle, într'o serie de discursuri, se arăta foarte puțin conformist vorbind „de luarea în posesie a Franței așa cum reese din ordinele lui Eisenhower".

Presa engleză și câțiva parlamentari au cerut să se precizeze cauzele nerecunoașterii comitetului dela Alger. In răspunsul său, d. Churchill a arătat că nu poate da preciziuni și că ar fi de dorit ca generalul de Gaulle să caute o apropiere și înțelegere la Wasinghton.

După plecarea generalului de Gaulle dela Londra s'a instituit în capitala Angliei o comisie anglo-franceză, care să discute toate problemele politice, militare și economice cari necesită o deslegare urgentă din partea celor două state. Discuția și acordul eventual urmau să fie ratificate și de guvernul St. Unite.

La o lună după invazie, generalul de Gaulle se găsea deja la Wasinghton. Comunicatul postului Brazaville anunța că generalul de Gaulle va avea întrevederi cu d-nii Roosevelt, Mackenzie King, Cordell Hull și Laguardia, primarul New-Yorkului. După câteva zile de întrevederi, s'a ajuns la un acord care pare a pune capăt crizei dintre de Gaule și aliați.

Președintele Roosevelt a declarat la 11 Iulie — după Agenția Reuter — că Statele Unite „au decis recunoașterea comitetului francez de eliberare ca o autoritate „de facto" și ca guvern în regiunile franceze eliberate". Generalul Eisenhower rămâne, — după declarația președintelui, — autoritatea militară supremă, fără a decide și asupra administrației civile, care revine în întregime generalului de Gaulle..

Generalul de Gaulle, în declarațiile sale, a precizat că s'a ajuns la un acord cu Statele Unite și că pe viitor „imperiul francez se va forma dintr'o mare federație cu scopul ultim de auto-guvernare".

Insăși declarația generalului arată că mobilul principal al crizei a fost problema imperiului colonial. Imperiul colonial n'a fost despărțit de Franța, dar merge pe calea federalizării și auto-guvernării. Viitorul ne va arăta dacă, odată ajuns la auto-guvernare, imperiul colonial își va păstra sau nu vechiul centru de gravitate. Soarta imperiilor coloniale depinde de gradul de desvoltare al conștiinței naționale al popoarelor din colonii.

DIRECȚIA MUNCII AGRICOLE ȘI DIRECȚIA MESERIILOR

de VINTILĂ PANTAZOPOL

In planul de reorganizare al ministerului muncii, plan adâncit până în cele mai îndepărtate amănunte, cu largi perspective de viitor, s'au prevăzut, între altele, două direcțiuni noui, deopotrivă de importante: direcția muncii agricole și direcția meseriilor.

Planul, firește, din pricina vremurilor, n'a putut fi pus în aplicare, ministerul muncii nedevenind încă minister de sine stătător. Va veni însă o vreme când intențiunile de-atunci se vor înfăptui, și — e de dorit — foarte curând.

Problemele sociale vor ocupa planul prim al preocupărilor obștești și ministerul muncii va înceta de a mai fi un minister minor. Ritmul vremurilor nu va îngădui altfel...

Pentru comisiunea, care a elaborat acel plan, nu s'a pus însă numai problema reorganizării administrative a ministerului, ci, pornindu-se dela realități, s'au examinat problemele specifice ale muncii românești, probleme, în parte, ne rezolvate încă.

Cum era și firesc, *munca agricolă* a format obiectul principalelor discuțiuni, ajungându-se la concluzii hotărîtoare: problema muncii agricole este problema de căpetenie a muncii românești, iar examinarea ei trebue să preocupe, în deosebi, ministerul muncii.

Nici nu putea fi altfel. Suntem o țară agricolă, cu milioane de muncitori ai brazdei, de a căror muncă nu ne-am ocupat prea mult. Legislația noastră muncitorească, ocrotitoare a muncii industriale, ignorează munca agricolă, ministerul de agricultură ocupându-se în deosebi de condițiunile tehnice ale acestei munci.

Pe de altă parte, muncitorul agricol, care are dreptul cel puțin în aceeași măsură ca și muncitorul industrial la un standard de viață ridicat, a fost lăsat până acum, din nepăsarea noastră a tuturor, în afara legilor de asistență, prevedere și asigurare.

Dacă nu considerăm ca muncitori agricoli, numai pe cei câteva sute de mii de muncitori flotanți — cei care coboară vara la șes și se întorc iarna — dacă considerăm deci, muncitori agricoli, și totalitatea sătenilor care-și muncesc singuri pământul, ne dăm seama cât de vastă este problema și câte aspecte îmbracă.

Nu este vorba, în țara noastră, numai de ceeace numim *ocrotirea muncii în general*, ci mai ales de condițiile în care este silit să muncească și să trăiască viața lui de toate zilele, săteanul, muncitor agricol.

De aci, considerațiuni asupra standardului de viață, locuință, îmbrăcăminte, hrană, sănătate, cultură, declin profesional, atâtea și atâtea aspecte integrate în marea problemă.

Așa trebuesc privite lucrurile, atunci când ne gândim la extinderea asigurărilor sociale în mediul rural.

Să asigurăm pe sătean contra boalei, accident, pensie de bătrânețe, dar ce facem cu locuința lui, cu hrana și cu îmbrăcămintea lui? Ce facem cu promiscuitatea vieții lui, cu ere-

(Continuare in pag. 2-a)

AVIOANE NORD-AMERICANE DOBORÂTE PE TERITORIUL ROMÂNIEI

Berlin, 16 (Rador). — **Numărul avioanelor nordamericane doborîte pe teritoriul României în ziua de 15 Iulie a fost de 12, majoritatea fiind avioane de bombardament cu câte patru motoare.**

In special tirul artileriei antiaeriene a fost deosebit de eficace în combaterea formațiilor inamice.

S'a putut constata că mai multe avioane s'au îndepărtat cu viteză redusă și pierzând mult din înălțime, ceeace face probabilă o gravă avariere a acestora.

LUPTE AERIENE IN REGIUNEA VIENEI

Berlin, 16 (Rador). — **In regiunea Vienei, au pătruns Duminică dimineața avioane de bombardament nord-americane. Cu toate condițiile atmosferice deosebit de neprielnice, mai multe din formațiile de avioane de vânătoare germane au putut da lupte cu formațiile inamice.**

Cu acest prilej, cu toate condițiile nefavorabile în cari s'au dat luptele, avioanele de vânătoare germane au putut dobori mai multe avioane nordamericane.

Pe deasupra Protectoratului Boemiei și Moraviei au trecut formații reduse de avioane de bombardament nord-americane. Acestea au trebuit însă să se întoarcă din drum înainte de a fi ajuns în Silesia.

FRONTUL BASARABIEI. — Tun de însoțire al unei unități de infanterie în acțiune (S.M.P.)